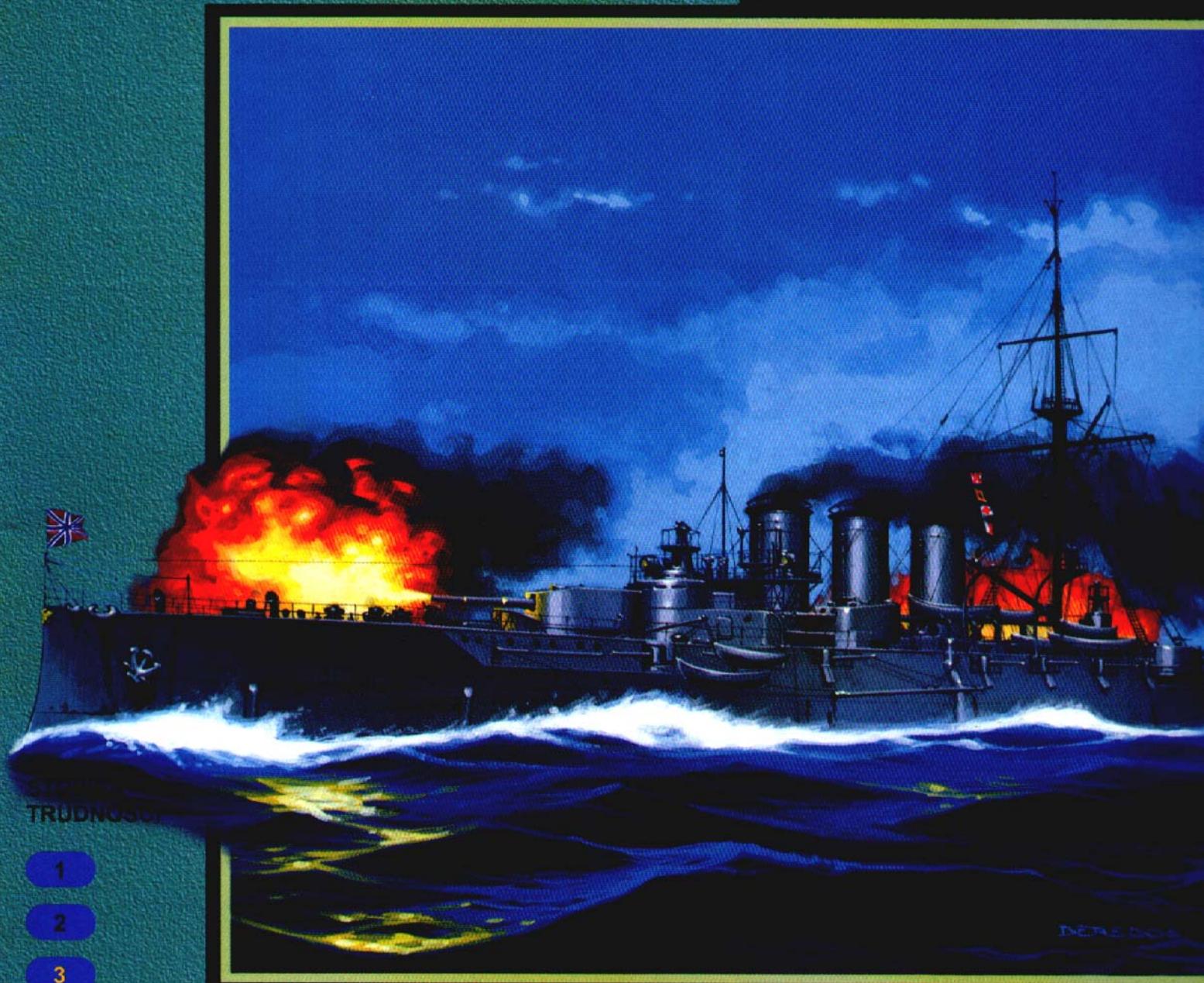

KARTONOWE
ABC 11'99

РЮРИКЪ

TRUDNOŚĆ:

1

2

3

WYMIARY MODELU

DŁUGOŚĆ ..... 81 cm

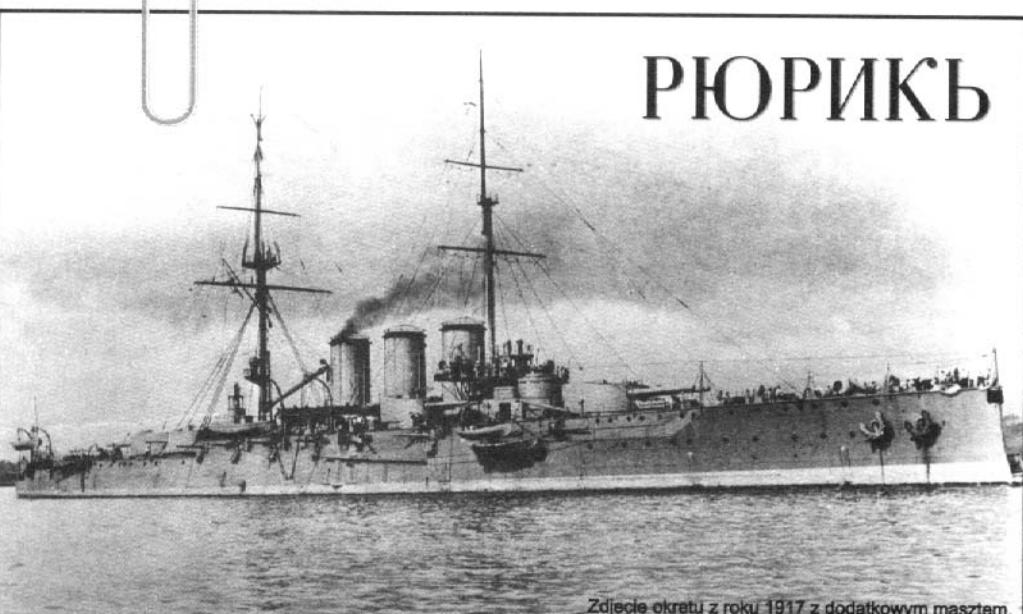
SZEROKOŚĆ ..... 14 cm

WYSOKOŚĆ ..... 28 cm

skala 1:200

GPM
<http://www.gpm.pl>
NR KAT. 160
SERIA „G”

РЮРИКЪ

Zdjęcie okrętu z roku 1917 z dodatkowym masztem.

Rosyjski krążownik pancerny "Riurik" jak na okręt dobrej klasy oczywiście nie został wybudowany w Rosji. Założenia techniczne Rosyjskiego Ministerstwa Marynarki realizowała angielska firma "Wickers". Krążowniki pancerne budowane w tym czasie posiadały opancerzony kadłub i artylerię główną powyżej 200mm. "Riurik" posiadał 4 działa 254mm i 8 działa 203mm.

Wodowanie nastąpiło w 1906 roku. Nazwa "Riurik" została przyjęta od poprzednika, zatopionego w wojnie rosyjsko-japońskiej w 1904 roku. W skład Floty włączono go trzy lata później w 1909 roku. Do rozpoczęcia I wojny światowej okręt uczestniczył w licznych paradach, m.in. w Anglii i Francji.

Przed wybuchem I wojny światowej krążownik został włączony w skład I Brygady Krążowników. Był flagowym okrętem dowódcy Floty Bałtyckiej w-ce adm. Essena. Jego wybitna osobowość miała decydujący wpływ na działania okrętów w pierwszym roku wojny. Irracjonalne podporządkowanie działań floty dowództwu armii lądowej (kolejny rosyjski evenement) uniemożliwiało adm. Essenowi szersze rozwinięcie swojej koncepcji aktywnych działań.

Początek działań "Riurika" to stawianie zapór minowych i osłona lekkich sił, które prowadziły akcje minowe. W czasie jednej z takich akcji 13 lutego 1915 roku "Riurik" wszedł na mieliznę i ciężko uszkodzony powrócił do Rewla, a następnie do Kronsztadtu. Naprawa trwała 3 miesiące.

W maju 1915 roku Rosyjska Flota Bałtycka poniosła bardzo dotkliwą stratę. Zmarł jej najwybitniejszy dowódca w-ce adm. N.O. Essen. Jego następca nie odznaczał się już jego energią ani autorytetem. Zawodowało to tym, iż wraz z upływem czasu Flota Rosyjska sukcesywnie zamykalała się w bazach, osłaniając się gigantycznymi zaporami minowymi, tym samym oddając wody Bałtyckie w niepodzielne panowanie floty niemieckiej.

Początkowo jednak koncepcje Essena były kontynuowane. W czasie jednej z akcji w lipcu 1915 roku w pobliżu Gotlandii doszło do potyczki artylerijskiej między "Riurikiem" a niemieckimi krążownikami "Roon", "Lübeck", "Augsburg". Po trzydziestominutowej bitwie okręty niemieckie osłonięte zasłoną dymną opuściły pole walki. Zwycięski "Riurik" powrócił do bazy. Przez następne półtora roku okręt nie prowadził żadnych aktywnych działań, stojąc głównie w bazie.

W listopadzie 1916 roku w czasie przejścia z Helsinek (w tym czasie była to baza rosyjskiej floty) do Kronsztadtu wszedł na minę. Śmierć poniosło 52 marynarzy. Remont zajął 2 miesiące. Po wejściu do służby "Riurik" podobnie jak i pozostałe okręty Floty Bałtyckiej będąc w coraz gorszym stanie technicznym pozostawał w bazie. Rewolucja "lutowa" i następująca po niej ofensywa wojsk niemieckich spowodowały, iż podstawowe bazy Floty Bałtyckiej - Rewel i Helsingfors (Helsinki) znalazły się w bezpośrednim zagrożeniu ofensywy niemieckiej. "Riurik" uczestniczył w tzw. marszu przez lody, idąc przez 70 cm pokrywę lodu z Rewla do Helsingfors, a następnie do Kronsztadtu.

Zamknięcie się floty w tej bazie definitelywnie przekreśliło jakichkolwiek koncepcji ofensywnego działania. Okręty zostały sprowadzone do roli płynącej baterii wspierających obronę Piotrogrodu. Załogi były sukcesywnie redukowane i odsyłane na ląd, stając się elitą przyszłej Armii Czerwonej.

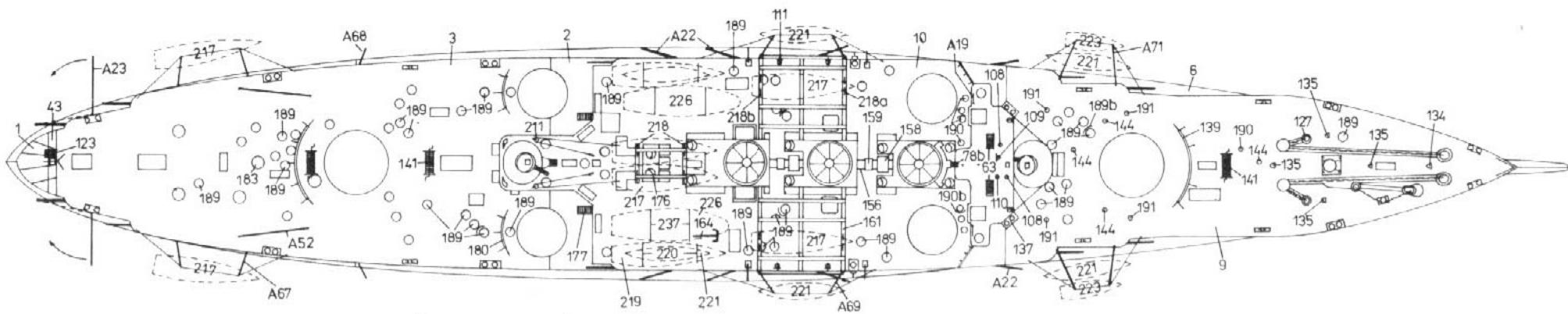
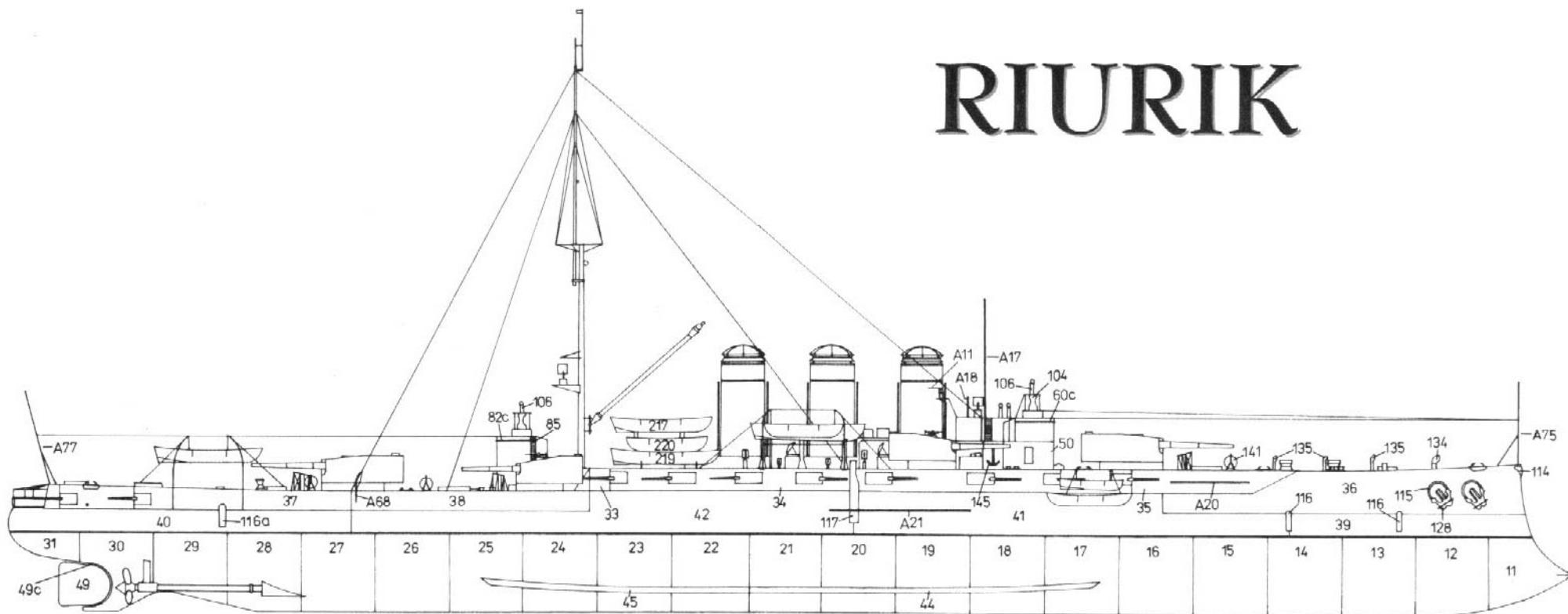
Pod koniec 1918 roku "Riurik" został przeniesiony do rezerwy i w 1923 roku rozebrany na złom. Taki był koniec jednego z najlepszych jakościowo okrętu Floty Bałtyckiej.

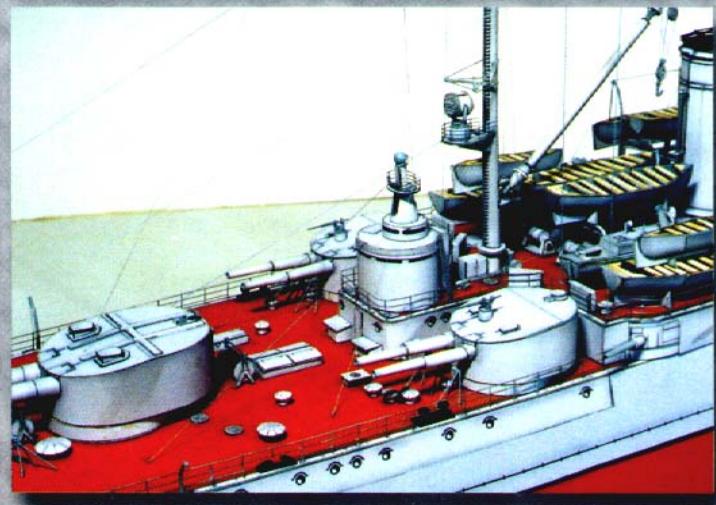
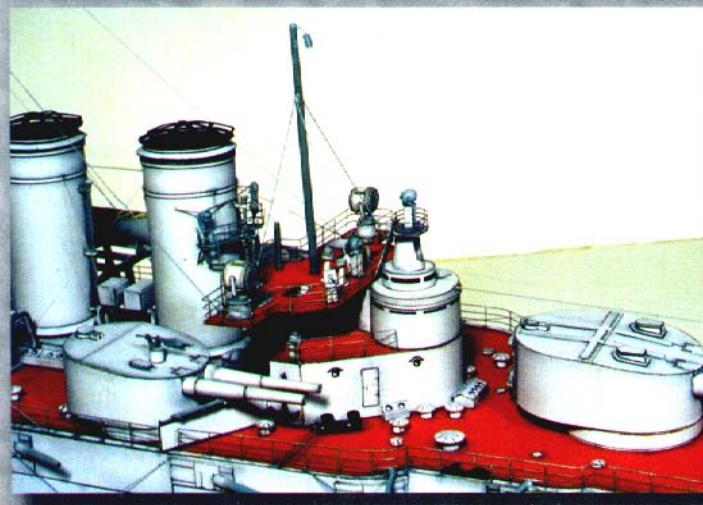
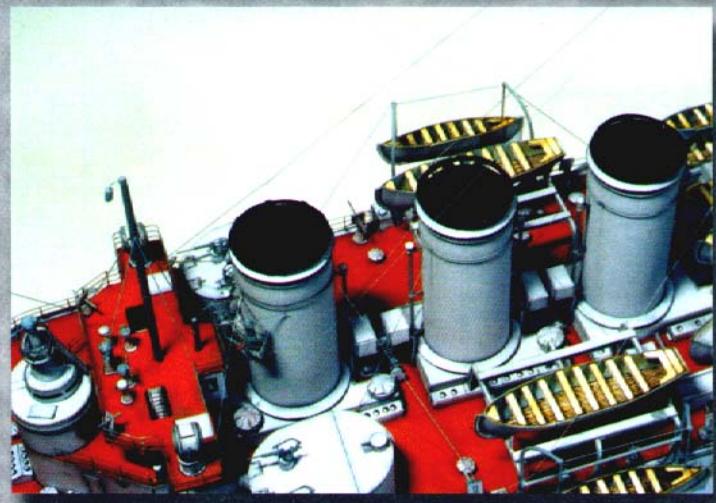
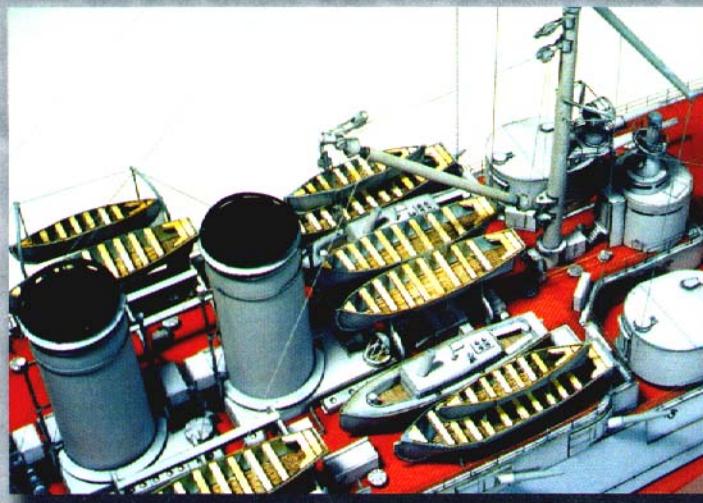
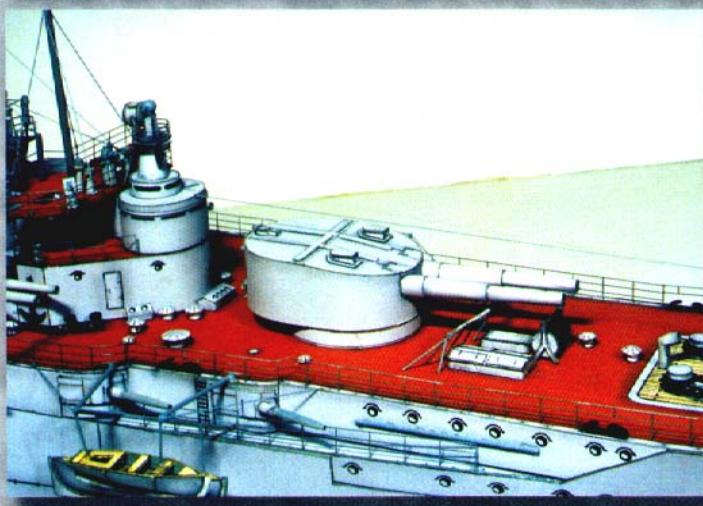
DANE TECHNICZNE:

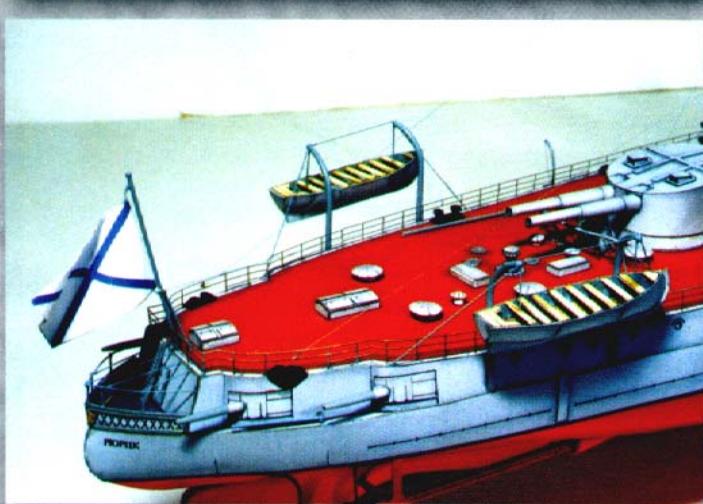
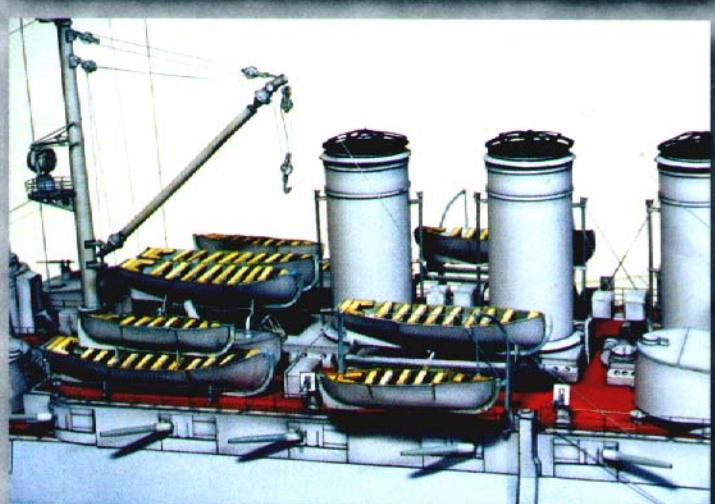
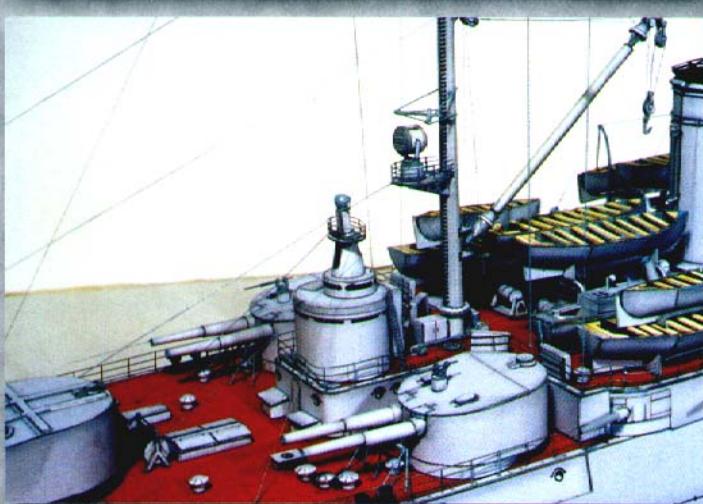
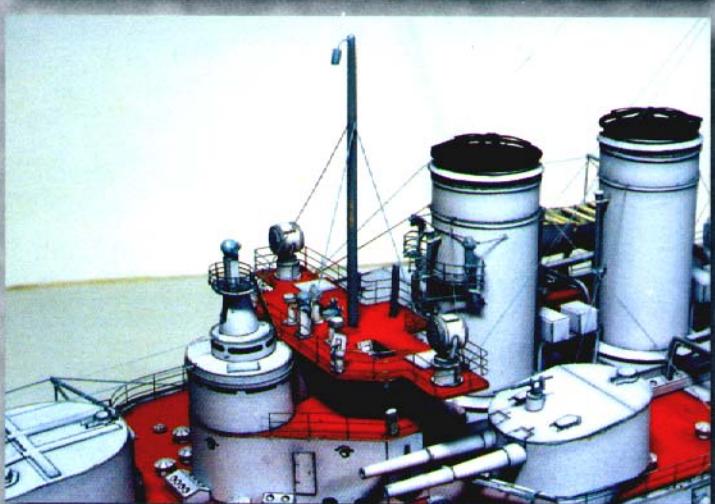
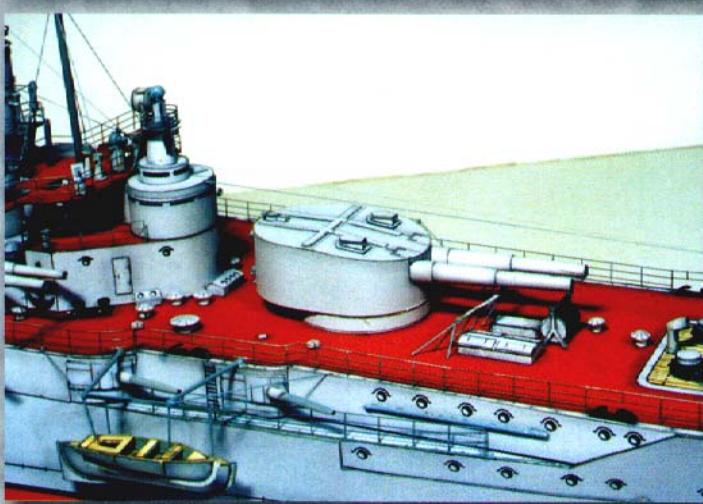
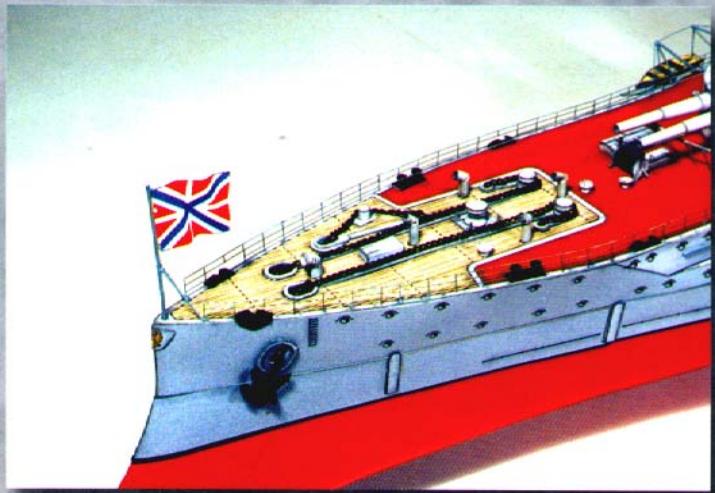
Wyporność - 17250; wymiary: długość - 161,24 m; szerokość - 22,86 m; zanurzenie - 8,7 m;
pancerz: burta - 152 mm, pokład - 37 mm, kazamaty - 76 mm, artyleria główna - 203 mm, stanowiska dowodzenia - 203 mm;
uzbrojenie - 4x254 mm; 8x203 mm; 20x120 mm; 4x47 mm; 4x37 mm; 2x63,5 mm.

Model, który będącie budować przedstawi wygląd okrętu z 1908 roku z okresu wejścia do służby.

RIURIK

Opis budowy:

Części składowe kadłuba (cz. od P1 do P4; V1 do V4; W1 do W21) górnego i artyleryjskiego pokładu (cz. od 1 do 10), a także klejki, cz.: S1, S8, 2a, 5a, 6a, 9a podklejamy kartonem 2 mm i 1mm i przyklejamy w odpowiednich miejscach. Przednią część elementu P1 zaokrąglić na papierze ściernym. W dziobowej części elementu 9 wyciąć otwory pod łańcuchy kotwiczne. We wszystkich segmentach pokładu przekleić igłą otwory pod szablony olinowania (miejscza przekleić oznaczone kropkami).

Szkielet klejemy w następującej kolejności: części od P1 do P4 klejemy razem i montujemy wręgi, cz. od W1 do W21. Następnie cz. od V1 do V4 rozcinamy po osi symetrii i nakładamy na zamontowane wręgi. W ten sposób wykonany kadłub powinien być sztywny. Należy zwrócić uwagę, żeby nie zwichrował się. W żadnym wypadku nie można położyć go na stole "do góry dnem", gdyż pokład ma charakterystyczne podniesienie na dziobie i na rufie. Gotowy kadłub powinien idealnie przylegać stópką do blatu stołu.

W rufowe części naklejamy pokład 1, następnie pokłady 2 i 3 - sklejone ze sobą, wcześniej podklejone tekturem. Cz. 4 przyklejamy między cz. 1, 3. Cz. 5, 6 (podklejone tekturem) sklejone klejkami 5a i 6a montujemy na kadłubie, cz. 1. Cz. 7 przyklejamy do wręgi W4. Mają one stanowić oparcie cz. 6 (L, P). Na cz. 2, 3 naklejamy szkielet - cz. 8, w oznaczonych miejscach na pokładzie, na którym oprze się górny pokład (cz. 9, 10).

Przystępujemy do montażu poszycia kadłuba. Pragniemy zwrócić uwagę, iż modelu nie ma charakterystycznych klejek poszycia. Elementy te klejmy ze sobą "na stylk", opierając je na wręgach. Modelarzom mniej doświadczonym polecamy wykonanie cienkich pasków 3-5 mm i nakleić na wręgi. Jeśli wręgi podklejone zostały tekturem 2 mm nie jest to potrzebne.

Pasek, cz. 32 służy do oklejenia szkieletu wokół steru na kadłubie, następnie pasek cz. 49b służy do oklejenia steru. Stępki przeciaprzechylowe cz. 44, 45 klejemy ze sobą i przyklejamy do kadłuba. Podobnie postępujemy przy cz. 46, 47, 48, 49 - wg rysunku.

Kadłub po klejeniu możemy pomalować kilka razy cienką warstwą farby odpowiedniego koloru. Najlepiej użyć do tego akrylowej w sprayu, dostępnej w sklepach z akcesoriami motoryzacyjnymi. Wszelkie niedociągnięcia i ubytki można zaszpachlować i wyszlifować bardzo drobnym papierem ściernym (800-1000).

Obecnie przystępujemy do oklejania burt kadłuba. Zaczynamy od cz. 33, następnie przyklejamy cz. 34a na cz. 5, 6 szkieletu, pamiętając o rozcięciu ich w oznaczonym miejscu. Będą one służyły jako klejki ułatwiające montaż burt. Klejanie burt nie powinno sprawić kłopotu, jednak mniej zawsze mogą mieć problemy.

Dp górnych części burt: 36, 34, 38, 37 przyklejamy cz.: 39, 41, 42, 40. Elementy 116, 117 oraz fragment trapu - cz. 40a mogą posłużyć do zamaskowania łączenia burt.

Przystępujemy do montażu nadbudówki. Szkielet cz. 51a, b klejemy ścianą - cz. 50, do której doklejamy cz. 50a oraz ściany cz. 51, 52. Cz. 53 naklejamy na karton i klejemy cz. 53a. Pomost - cz. 54 naklejamy i montujemy w oznaczonym miejscu na nadbudówce. Trapy - cz. 58 przyklejamy na oznaczonych miejscach cz. 54.

Następnie montujemy stanowisko nawigacyjne cz. 59 i stanowisko dowodzenia - cz. 60, 61 w oznaczonych miejscach. Przyklejamy górny pomost cz. 62. W miejscach oznaczonych kropkami należy przykleić wzmacnienia przy pomocy szablonu A1, następnie cz. 64 przyklejamy na krawędzi niższego pomostu. Podstawy pod kominy, cz. 66, 67, 68 obklejamy na odpowiednich szkieletach, pamiętając o wycięciu otworu w oznaczonych miejscach i przyklejamy do pokładu.

Luki wentylacyjne możemy wykonać w dwóch wariantach - zamknięte lub otwarte. Jeśli zdecydujemy się na otwarte należy cz. 66a przykleić do cz. 66, w oznaczonym miejscu przyklejamy cz. 69. Cz. 66b rozcinamy w oznaczonym miejscu dla łatwiejszego dostępu do wycinanych otworów i

przyklejamy do cz. 66. Cz. 70, 71 klejemy według rysunku montażowego. Jeśli pokrywy luków mają być zamknięte to nie wykorzystujemy części niewidocznych.

Pomiędzy niższym pomostem - cz. 54a, a pierwszą podstawą komina - cz. 66b przyklejamy kratownicę - cz. 72. Budowę kominów - cz. 73 proponujemy od przygotowania szkieletów cz. od 73a do 73d. Następnie przyklejamy cz. 73, 74, 75. Górną część komina - cz. 76, 77, wykonujemy wg rysunku.

Do pierwszego komina przyklejamy pomost - cz. 78. Do przewodów parowych wykonanych wg szablonu A4 i pomalowanych przyklejamy cz. 79. Następnie w oznaczonych miejscach przyklejamy cz. 79a i 79b. Gotowe przewody parowe przyklejamy do kominów.

Pomost - cz. 78 przyklejamy do komina - wg zamieszczonego rysunku, tzn. cz. 78 łączymy z szablonami A5 i A6. Mocujemy szablony A7 (prawy i lewy). Przed pomalowaniem przyklejamy do cz. A7P - cz. 80. Przyklejamy cz. 80a (do środka klejemy szablon A8) do A7P, a szablon A9 z cz. 81 do A7L. Szablony A10 przyklejamy tak, żeby jeden koniec stykał się z cz. 80, 81, a drugi z kominem. Szablon A11 przyklejamy analogicznie do cz. 80, 81. Trap cz. 78b przyklejamy od pomostu na komine do mostka po przymocowaniu komina.

Działa 254 mm wykonujemy z cz. 86, 87, 88 - według rysunku. Na dachu wież przyklejamy cz. 90, 91, 92, a z tyłu przyklejamy drzwi - cz. 93.

Działa 203 mm wykonujemy podobnie przy pomocy rysunku. Na dachu działa umieszczamy działa 37 mm (cz. 101) - według rysunku.

Cz. 103 przyklejamy do dachu stanowiska dowodzenia. Cz. 104 zwijamy w stożek, wewnętrzną część malujemy i przyklejamy do cz. 103. Na zewnątrz przyklejamy cz. 105, wzmacnioną szablonem A14

Trapy - cz. 105b przyklejamy od pomostu (cz. 105) do krawędzi stanowiska dowodzenia z górnym pomostem.

Kompasy cz. 106 przyklejamy do cz. 105. Okrągłe główka kompasów wykonujemy przy pomocy szablonu A15 i malujemy.

Karabin maszynowy cz. 111 zamontować na pomoście w oznaczonych miejscach. Karabiny maszynowe rozstawiamy na pokładzie najlepiej po zamontowaniu pomostów łodziowych (cz. 161).

Fury 120 mm działa (cz. 119) przyklejamy na oznaczone miejsca przy pomocy rysunku.

Montaż wyposażenia pokładowego wykonujemy według rysunku i zamieszczonych fotografii.

Łancuchy kotwiczne należy wykonać z cienkiego łańcuszka. Na bęben wyciągarki cz. 141a można nawiniąć cienką nitkę, będzie imitowała cumy. Cz. 156 przyklejamy między podstawy kominów (cz. 66, 67). Cz. 157 między cz. 67, 68. Na zewnątrz mocujemy cz. 158, 159.

Przygotowanie pomostów łodziowych - cz. 161 wymaga precyzji. Cz. 161a, 16b przyklejamy do pokładu i podstawy drugiego komina.

Cz. 175 wykonujemy według rysunku i przyklejamy między podstawę trzeciego komina a masztem (w miejscach oznaczonych liniami). Pomosty szalup - cz. 176 wykonujemy podobnie jak cz. 161 i naklejamy nad wyciągarką.

Części od 178 do 191 przyklejamy na pokładzie w oznaczonych miejscach - według rysunku.

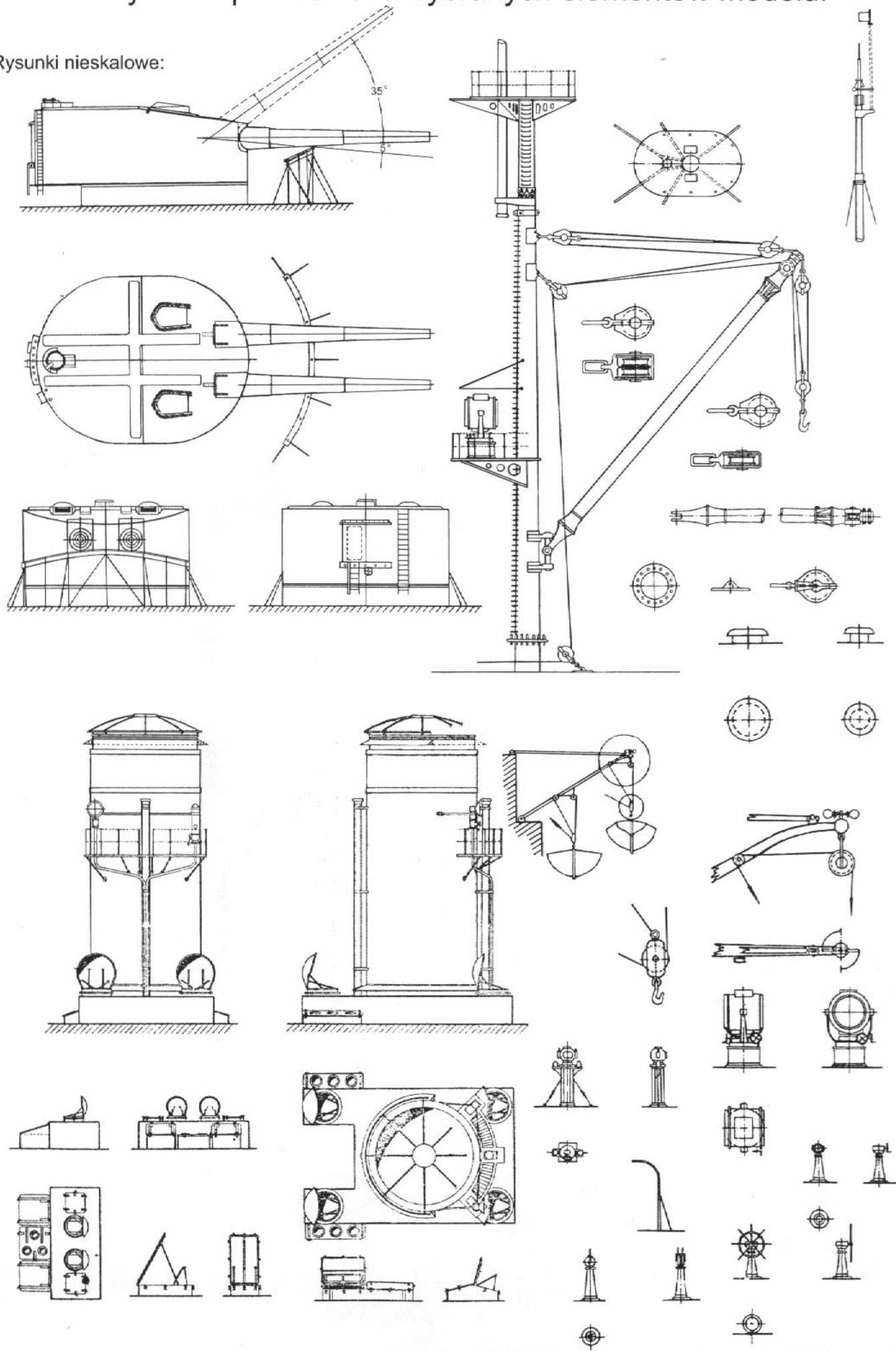
Maszt wykonujemy z części od 192 do 215 oraz szablonów - według rysunku montażowego. Przy montażu masztu pomoże nam również zamieszczony dokładny rysunek masztu.

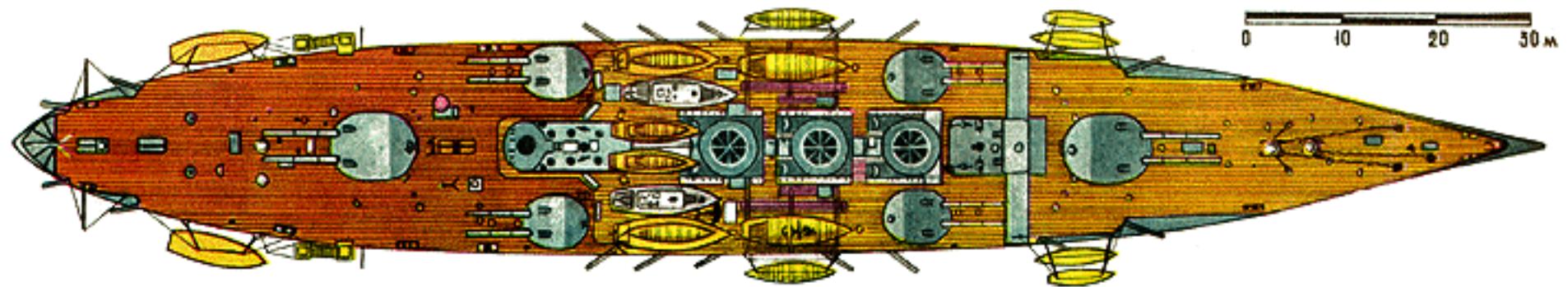
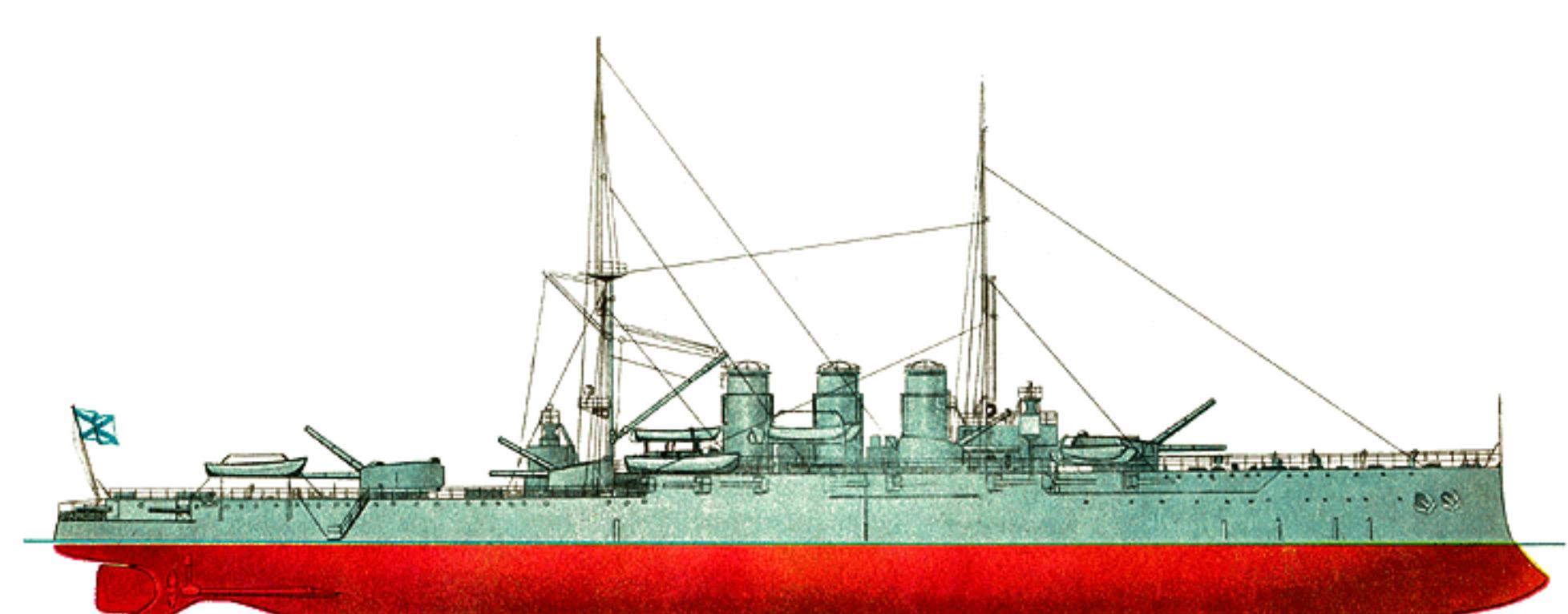
Szalupy i kutry wykonujemy według rysunku i montujemy w oznaczonych miejscach.

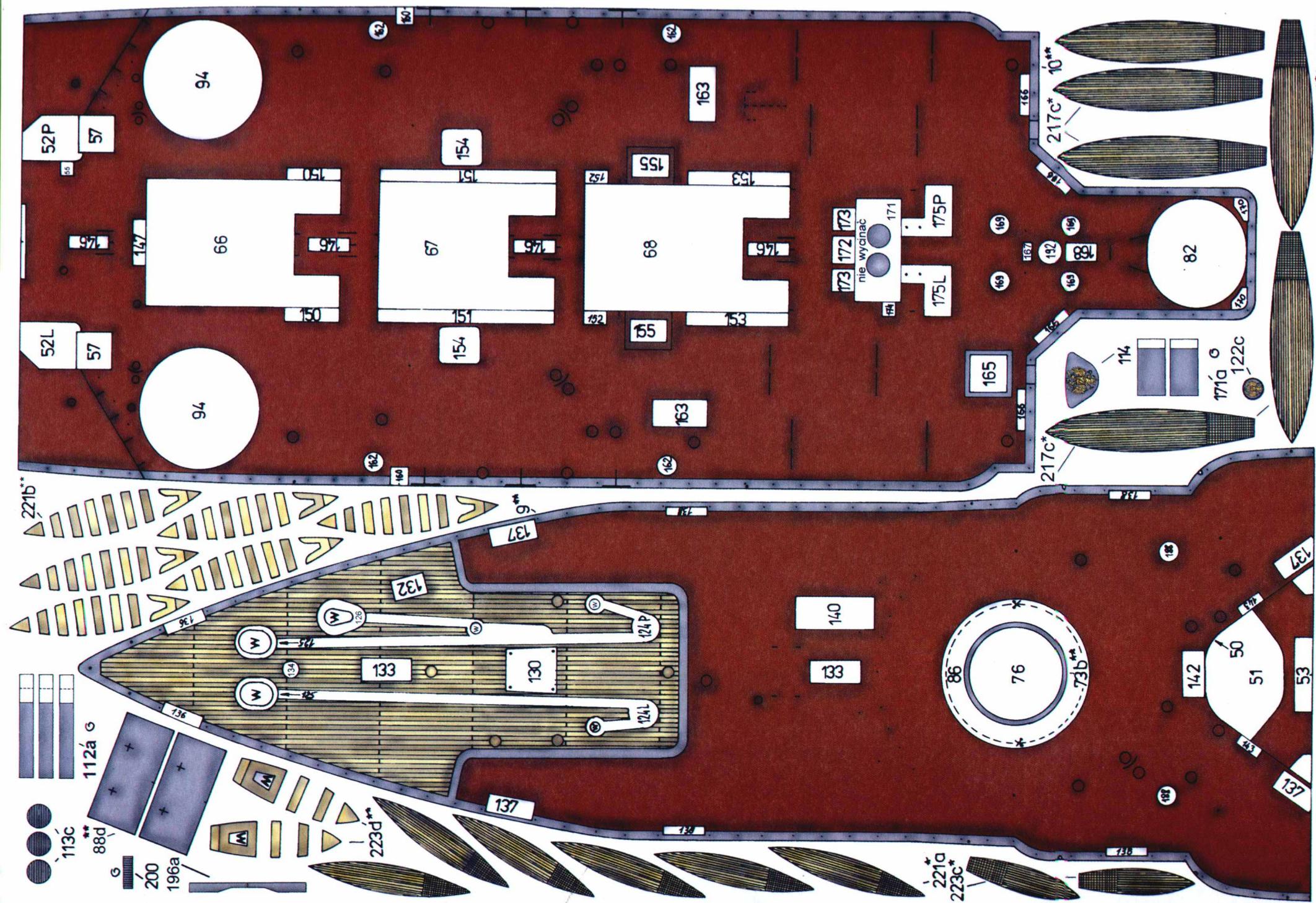
Dwie z 16-wiosłowych łodzi - cz. 217 podwieszamy na rufowych żurawikach wykonanych wg szablonu A67 i ustawiamy na pomostach. Pozostałe umieszczamy na odpowiednich miejscach przy pomocy fotografii gotowego modelu.

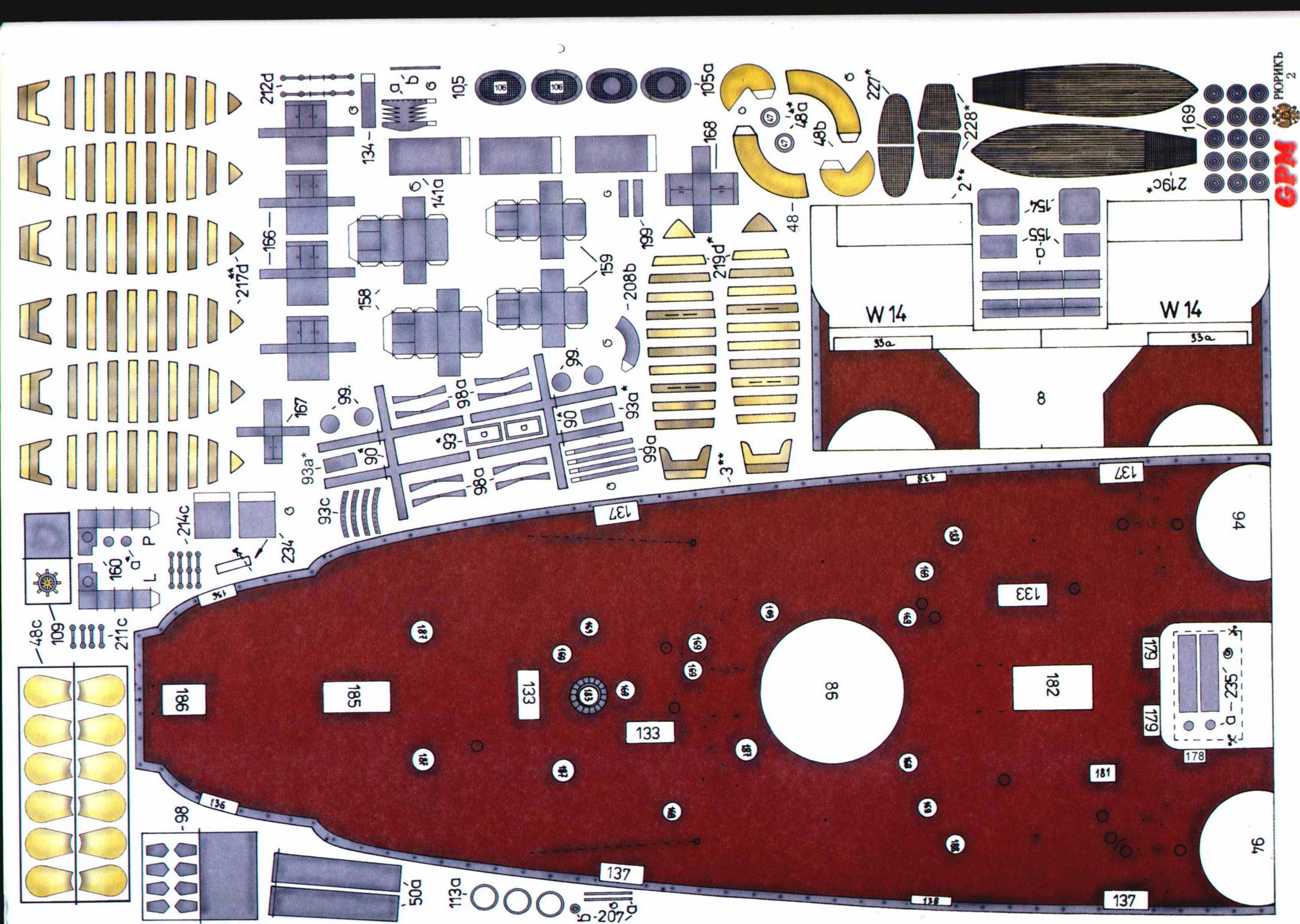
Rysunki pomocnicze wybranych elementów modelu.

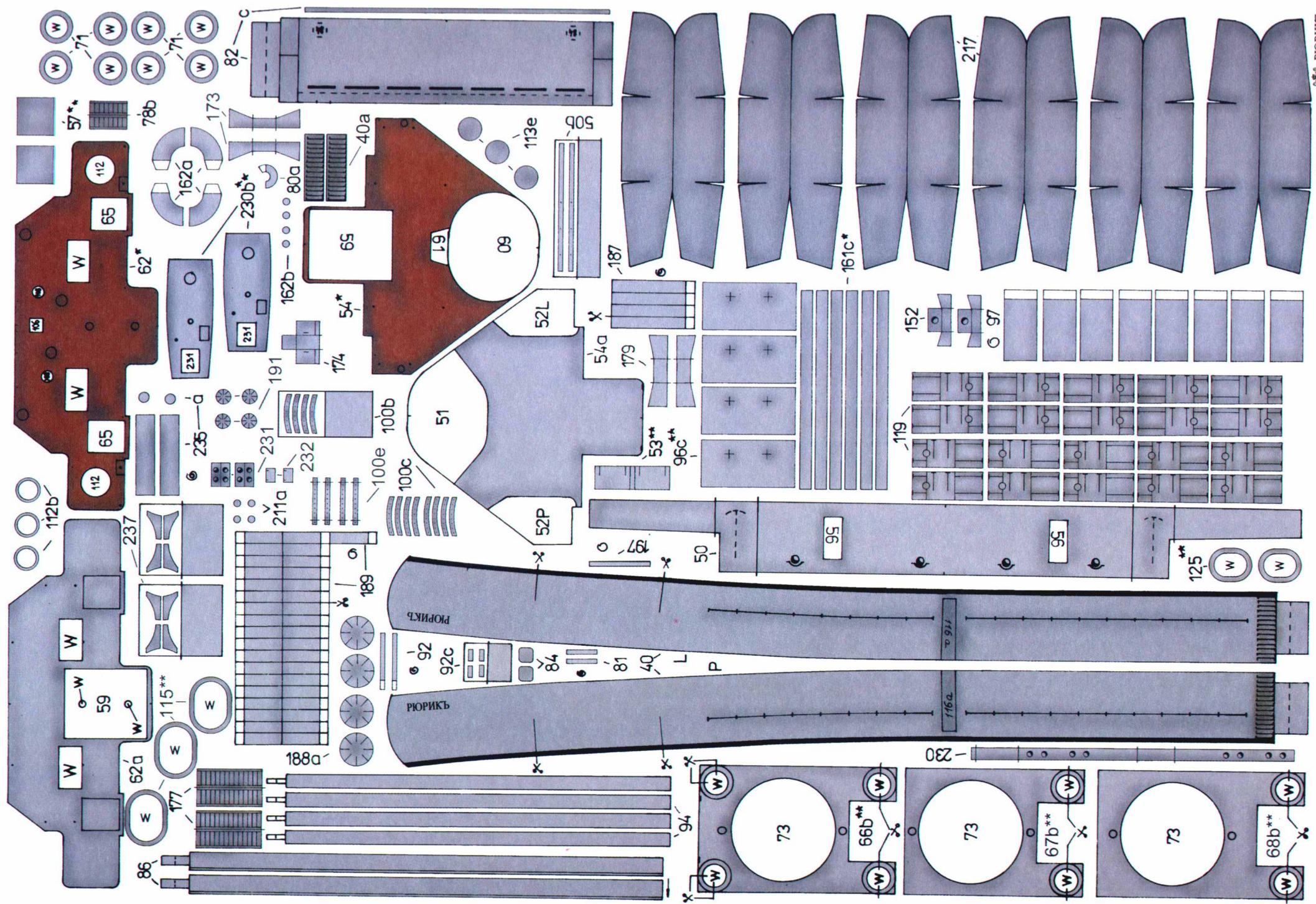
Rysunki nieskalowe:

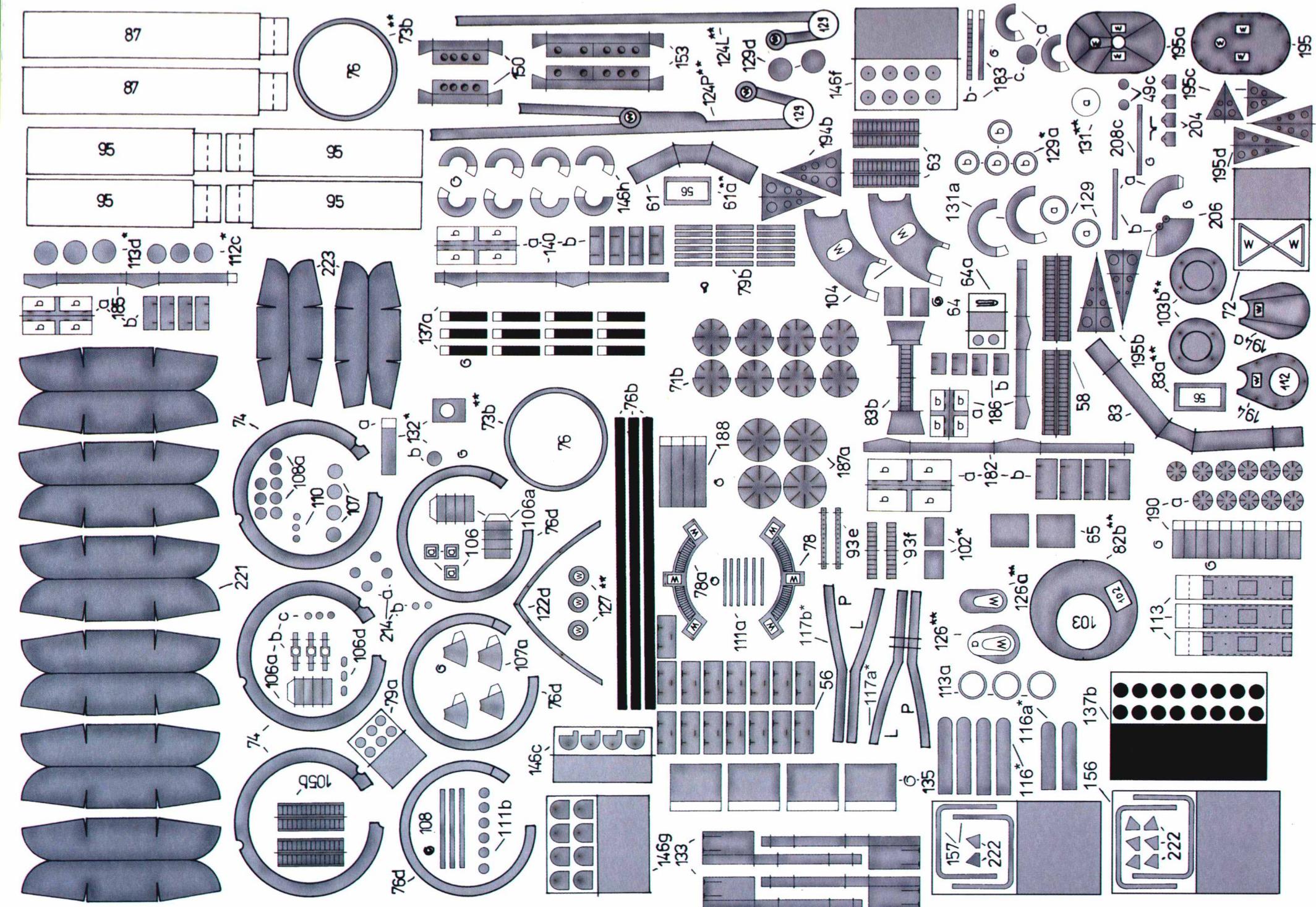

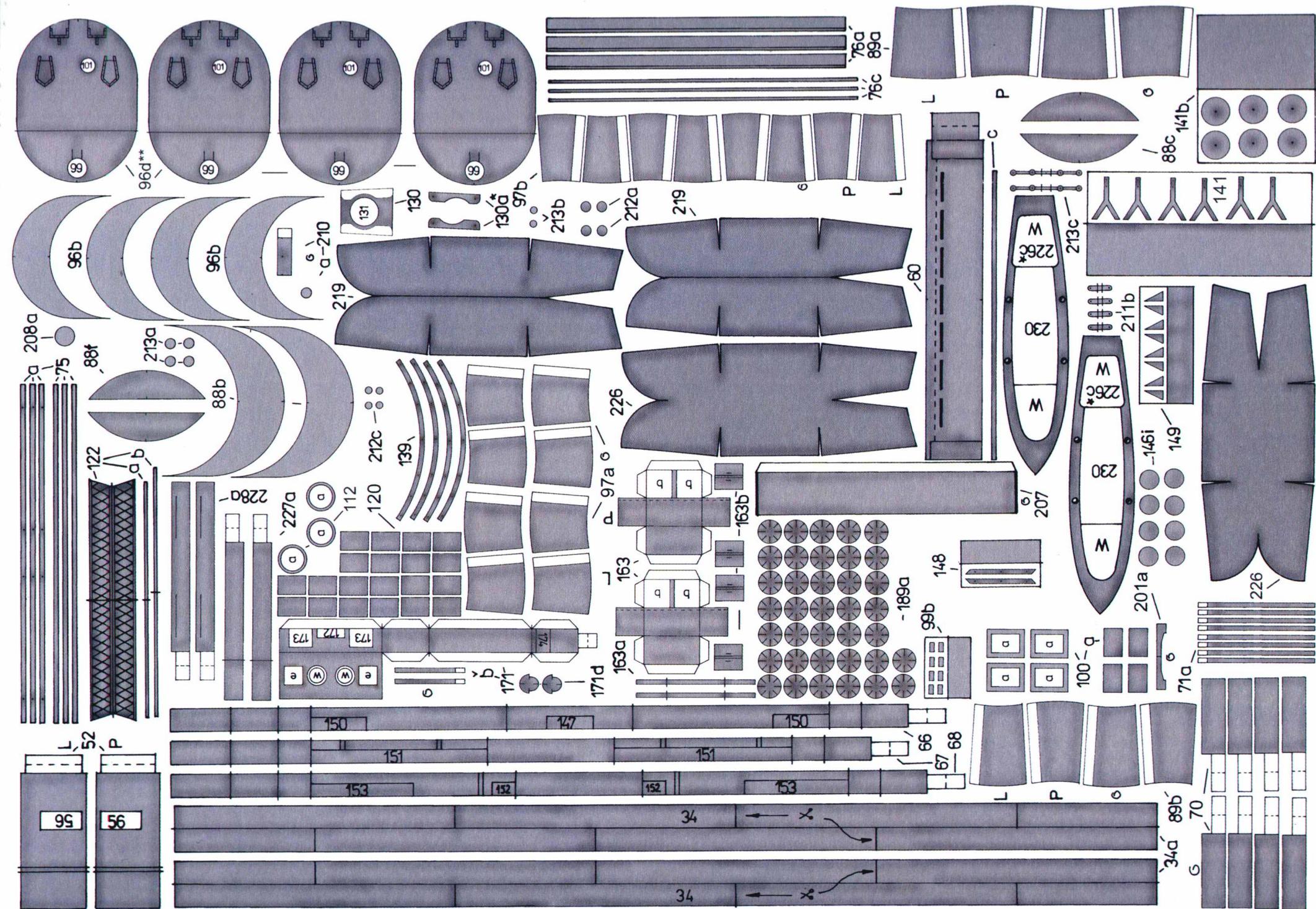

GPM

◦РЮРИК◦

◦РЮРИК◦

"PODSTAWKA"

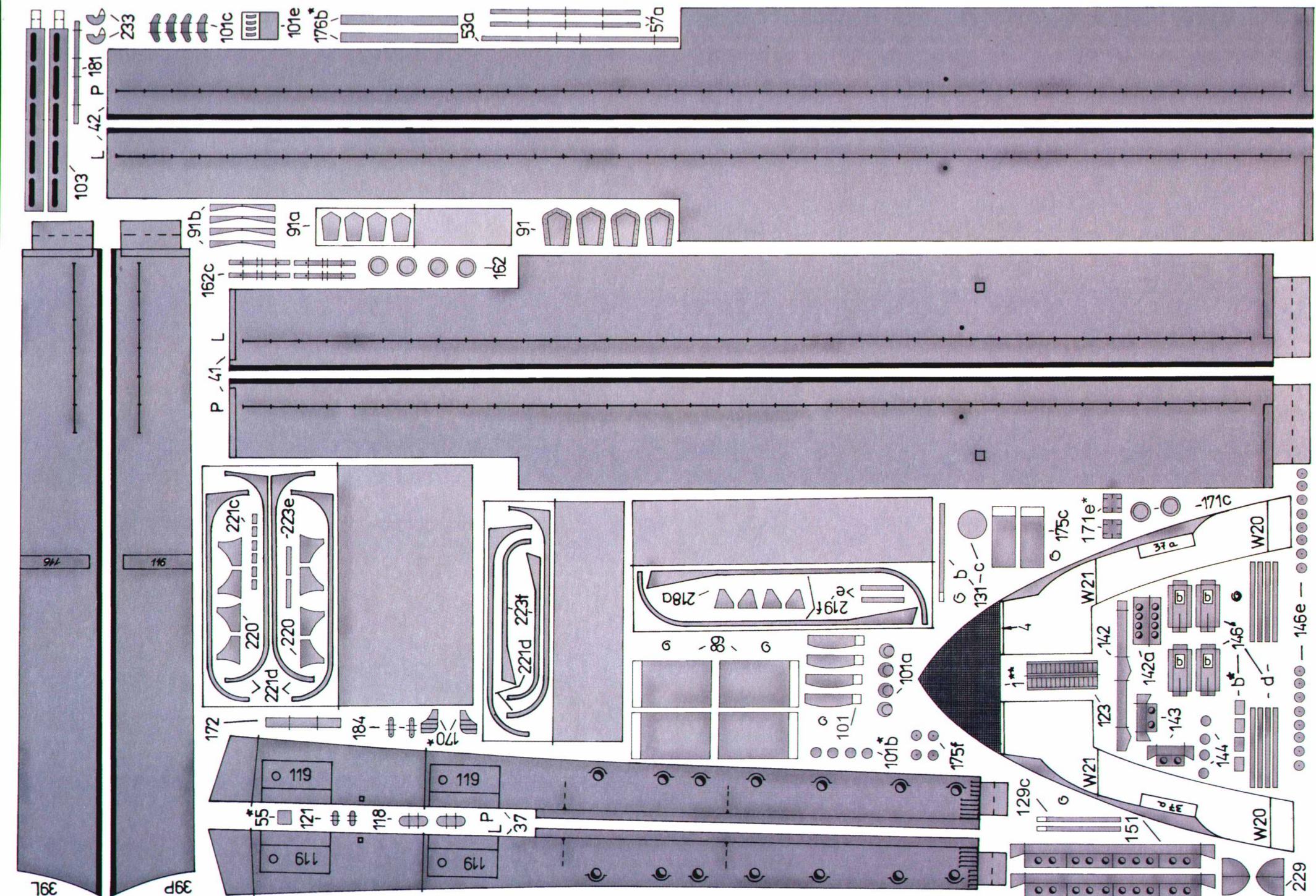

СРМ

РЮРИК 7

GPM

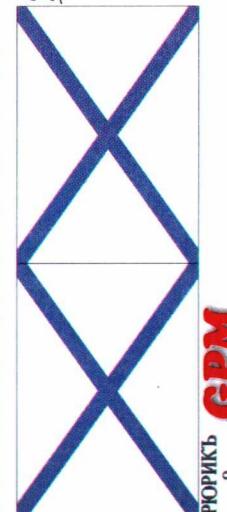

РЕЛЮГИ

239

238

ФЕДЕРАЦИЯ СРМ

8

SZABLONY 1:1

